

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ



ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VIII Всеукраїнська
конференція здобувачів вищої освіти і молодих
учених**



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»



*Кафедра філософських і соціологічних студій та
соціокультурних практик*

Співорганізатори:



Південно-Українське відділення
Соціологічної асоціації України
Національний університет «Одеська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
Міжнародний університет



ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VIII Всеукраїнська конференція здобувачів
вищої освіти і молодих учених
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ»
(17-19 листопада 2025 року)**

Одеса, 2025

УДК 001.895:005.8(082)
ББК 60я431

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
протокол № 7 від 09 грудня 2025 року*

Південноукраїнські наукові студії: збірник матеріалів VIII Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених (Одеса, 17–19 листопада 2025 р.) / ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик; Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України, Нац. ун-т «Одеська політехніка», Нац. ун-т «Чернігівська політехніка», НТУ «Дніпровська політехніка», Міжнародний університет; відп. ред. та укладач: Петінова О. Б. Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 336 с.

Рецензенти:

кандидатка філософських наук, доцентка, доцентка кафедри філософії, історії та політології
Національного університету «Одеська політехніка» *Наталія РИБКА*

кандидатка політичних наук, доцентка, доцентка кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін Міжнародного університету *Юлія МЕЛЬНИК*

У Збірнику матеріалів VIII Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Південноукраїнські наукові студії» представлено напрацювання учасників із різних регіонів України, об'єднаних спільною метою – осмислення сучасних наукових викликів та пошук інноваційних рішень у міждисциплінарному просторі. Конференція організована Державним закладом «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» за участю кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик, у співпраці з Південно-Українським відділенням Соціологічної асоціації України та провідними університетами країни – ЗВО-партнерами.

Матеріали збірника охоплюють широке коло тем, що відповідають актуальним потребам сучасного суспільства й науки. Серед них: трансформації українського соціуму, культурні та історичні процеси в контексті суспільно-політичних змін, філологічні студії в умовах цифровізації, розвиток креативних індустрій, філософія бізнесу та етичні виміри інновацій, екологічна філософія й концепції сталого розвитку, сучасні підходи до філософії здоров'я, інновації в освіті, проблеми політики та суспільного розвитку, а також виклики, пов'язані з критичним мисленням і логічною культурою XXI століття.

Збірник відображає високий рівень наукових досліджень молодих учених, сприяє розвитку міжвузівської наукової співпраці та формує простір для конструктивного діалогу між представниками різних освітніх і наукових галузей. Матеріали конференції можуть бути корисними для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, а також фахівців, що працюють у сфері соціальних, гуманітарних та освітніх наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

© ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», 2025

© Авторів матеріалів, 2025

**СЕКЦІЯ № 4. КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНІ
ПРАКТИКИ В ЦИФРОВУ ДОБУ**

Шакун Наталія

ГУМАНІТАРИСТИКА У СВІТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ: ВИКЛИКИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ..... 179

Варивода Петро

РІВНІ УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЄВОЮ
ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ..... 182

Гончарова Ольга

ПЛАСТИКА ЛЮДИНОМІРНОСТІ ЯК КРЕАТИВНА
СОЦІОКУЛЬТУРНА ПРАКТИКА В ЕПОХУ ГЕНЕРАТИВНОГО
ІІІ..... 186

Семко Яна

СТИЛІ ЖИТТЯ В УМОВАХ ПЛИННОЇ СУЧАСНОСТІ..... 190

Врайт Галина, Калаєва Каміла

ЦИФРОВЕ МИСТЕЦТВО ЯК ФЕНОМЕН КРЕАТИВНИХ
ІНДУСТРІЙ ХХІ СТОЛІТТЯ: НОВА ФОРМА КОМУНІКАЦІЇ.... 194

Хоботня Марія

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ
СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЄКТІВ ДЛЯ ДІТЕЙ ПІДЛІТКОВОГО
ВІКУ..... 196

Олійник Віра

СУЧАСНІ ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ КУЛЬТУРНІ ПРОЄКТИ ТА
ОБМІНИ..... 200

Поздня Дар'я

«ЦИФРОВИЙ АРХІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ» – ПРОЄКТ З
ОЦИФРУВАННЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ КУЛЬТУРНИХ
ПАМ'ЯТОК..... 203

Святова Софія

МИСТЕЦТВО МАЙДАНУ КУЛЬТУРА ПРОТЕСТУ ТА
НАЦІОНАЛЬНА ГІДНІСТЬ..... 206

Отже, стиль життя виявляється невід'ємним елементом сучасності. Він умовно протиставляється способу життя як стійкішій системі зразків поведінки, що повідомляється соціальною структурою, тоді як стиль життя передбачає індивідуалізований підхід й у першу чергу залежить від особистих переваг, і навіть унікальності для кожної людини ситуації. Перегляд серіалів, які виступають елементом популярної культури, вбудовується в стиль життя, доповнюючи його як практика дозвілля і виступаючи джерелом інформації про соціокультурний простір, пропонуючи різні патерни поведінки. Незважаючи на те, що сектори стилю життя не обмежуються щоденними практиками і мають деяку довжину, це поняття вбудовується у дискурс проєктів індивідуальності. У такому разі стиль життя виступає прикладною категорією для опису переходу від лінійної до проєктної життєвої стратегії в умовах плинної сучасності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Bauman Z. Liquid Modernity. John Wiley & Sons, 2013. 240 p.
2. Beck U. Risikogesellschaft. Frankfurt am Main : Suhrkamp, 1986. 396 s.
3. Horkheimer M., Adorno T. W. Dialektik der Aufklärung. Philosophische Fragmente, Amsterdam : Querido, 1947. 275 s.
4. Giddens A. Modernity and Self-Identity: Self and Society in the Late Modern Age. Stanford, CA: Stanford University Press, 1991. 256 p.
5. Tonnies F., Loomis C. P. Community and Society. Imprint Routledge. 1999. URL: <https://doi.org/10.4324/9781315080871>

ВРАЙТ ГАЛИНА

кандидатка філософських наук, доцентка кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик

КАЛАСЬВА КАМІЛА

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти, спеціальність В10 Філософія / В12 Культурологія та музеєзнавство
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет, імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

ЦИФРОВЕ МИСТЕЦТВО ЯК ФЕНОМЕН КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ XXI СТОЛІТТЯ: НОВА ФОРМА КОМУНІКАЦІЇ

Сучасна культура характеризується всеохопною диджиталізацією, унаслідок якої художня творчість переходить у нові медійні форми. Цифрове мистецтво постає не просто як інструмент технічного оновлення художньої практики, а як феномен, що змінює саму структуру комунікації між митцем, твором і аудиторією. Воно репрезентує глибинні процеси взаємопроникнення

технологій і культури, які стали основою креативних індустрій XXI століття. Конвергенція медіа описує технологічні, індустріальні, культурні та соціальні зміни, які відбуваються, коли контент переміщується між різними медіаплатформами [1, с. 3]. Саме цей процес створює основу для розвитку цифрового мистецтва.

Поняття «цифрове мистецтво» охоплює широкий спектр творчих практик: від графічного дизайну, відеоарту, інтерактивних інсталяцій і 3D-моделювання до VR- і AR-проектів. Його специфіка полягає у створенні художнього образу через цифрове середовище, що є водночас інструментом, матеріалом і простором взаємодії. У такому контексті мистецький твір втрачає статичність і набуває риси процесуальної комунікації. Участь користувачів у створенні контенту є однією з основних характеристик сучасної медіа-культури [1, с. 5], а колективний інтелект дозволяє спільно вирішувати складні завдання та створювати нові форми мистецтва [1, с. 7].

Одним із ключових наслідків цифровізації є трансформація традиційних ролей у мистецькому процесі. Якщо у класичному мистецтві автор виступав центральною фігурою, то в цифровій культурі глядач стає співтворцем. Прикладом є інтерактивна інсталяція Rain Room (Random International, 2012), де присутність глядача фізично впливає на середовище – «дощ» припиняється там, де він стоїть. Ще один відомий приклад – японський арт-колектив teamLab, який створює цифрові простори, що реагують на рухи відвідувачів, перетворюючи їхню взаємодію на частину художнього процесу. Взаємодія між виробниками та споживачами медіа створює нові можливості для розвитку цифрового мистецтва [1, с. 9].

Комунікативний потенціал цифрового мистецтва полягає в його здатності долати просторово-часові межі. Онлайн-виставки, віртуальні музеї, цифрові перформанси забезпечують доступ до мистецтва для глобальної аудиторії, роблячи культуру інклюзивною. Одночасно це змінює саме поняття культурного простору – тепер воно є не географічним, а мережевим. Мистецька комунікація розгортається у віртуальних спільнотах, де відбувається обмін емоціями, смислами та інтерпретаціями.

У межах креативних індустрій цифрове мистецтво виконує також економічну функцію. NFT-ринок, цифрові галереї та арт-платформи формують нову систему культурного виробництва, у якій цінність визначається не лише естетичними, а й технологічними критеріями. Наприклад, робота Everydays: The First 5000 Days митця Beeple, продана у 2021 році за понад 69 мільйонів доларів, стала символом переходу мистецтва у блокчейн-простір.

Цифрові технології трансформують традиційні форми мистецтва, дозволяючи створювати нові жанри та стилі [1, с. 11]. Цифрове мистецтво не є однорідним явищем. Воно об'єднує різні художні стратегії – від критичних до естетизованих. Однак спільним залишається прагнення до нової мови

комунікації, де технологія стає посередником не між людиною і машиною, а між людьми через машину. У цьому сенсі цифрове мистецтво — це форма філософського осмислення цифрової доби, у якій естетика і технологія співіснують як єдиний культурний код.

Сучасні митці експериментують із синтезом традиційних і цифрових медіа, створюючи гібридні форми художньої виразності. Яскравим прикладом є проєкт Refik Anadol: Machine Hallucinations (2021), де дані мільйонів зображень трансформуються у абстрактні візуальні потоки, що демонструють «бачення» штучного інтелекту. Інший приклад — The Next Rembrandt (Microsoft, 2016), у якому алгоритм відтворив картину в стилі Рембрандта на основі аналізу його творчої манери.

Таким чином, цифрове мистецтво є ключовим чинником розвитку креативних індустрій, адже поєднує економічні, культурні та комунікаційні аспекти сучасності. Його значення виходить за межі естетики — воно формує нову філософію взаємодії людини з технологічним світом. У цьому полягає його головна цінність: перетворення технології на засіб гуманістичного діалогу, де творчість стає універсальною мовою цифрової цивілізації.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Jenkins H. (2006). *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: NYU Press.
2. Bishop C. (2020). *Digital Art and Participation*. London: Routledge.

ХОБОТНЯ МАРІЯ

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти, спеціальність

028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»,

факультет дошкільної, початкової освіти та мистецтв

Науковий керівник: **ВОРОНКО ОЛЕГ**, кандидат історичних наук, доцент

кафедри мистецьких дисциплін

Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка,

м. Чернігів, Україна

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЄКТІВ ДЛЯ ДІТЕЙ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

Після 2016 року в європейській і українській практиці відбулась комплексна систематизація термінології, методів і підходів у сфері соціокультурного проєктування, орієнтованого на підліткову аудиторію. Особливе значення мали розробки, запроваджені в межах програми Erasmus+ Youth in Action та ініціатив Українського культурного фонду, які

Наукове видання

Південноукраїнські наукові студії: збірник матеріалів VIII Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених (Одеса, 17–19 листопада 2025 р.) / ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик; Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України, Нац. ун-т «Одеська політехніка», Нац. ун-т «Чернігівська політехніка», НТУ «Дніпровська політехніка», Міжнародний університет; відп. ред. та укладач: Петінова О. Б. Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 336 с.